

Szanowny Panie Profesorze!

Zazwyczaj dzień urodzin cieszy głównie dzieci i osoby młode, gdyż dojrzałym nie należy wypominać wieku. Jednak także dla środowiska akademickiego niezwykle istotne i ważne są jubileusze, bowiem w ten dzień możemy święcić oraz podkreślić osiągnięcia i dokonania naszych dostojnych Jubilatów. Siedemdziesiąt lat to piękny wiek, rocznice ślubu przyjmują miano kamiennych godów, czegoś stałego i utrwalonego. Ten piękny czas w tym roku przypada w zyciorysie Profesora Stanisława Filipowicza. To nie tylko ważny dzień dla Niego, ale również dla całej naszej wspólnoty akademickiej – Wydziału Nauk Politycznych i Studiów Międzynarodowych Uniwersytetu Warszawskiego. To odpowiedni moment na wyrażenie naszej wdzięczności za czas, wytrwałość i zaangażowanie w pracę badawczą, dydaktyczną i organizacyjną. Od dziesięcioleci należy Pan do najwybitniejszych znawców myśli politycznej, dzięki czemu stała się ona ważnym polem refleksji na temat polityki w dyscyplinie nauk o polityce i administracji. Badania nad polską tradycją polityczną, amerykańską myślą polityczną, teoriami demokracji, liberalizmem czy hermeneutyką polityczną stanowią istotny wkład w rozwój naszej dyscypliny naukowej. Liczne prace są tego potwierdzeniem, bowiem tworzą ikoniczny księgozbiór znany każdemu politologowi.

Niniejsza pozycja naukowa, będąca zbiorem refleksji oscylujących wokół zainteresowań badawczych Pana Profesora, jest wyrazem wdzięczności całego krajowego środowiska politologicznego. Należy wspomnieć o rzeszach studentów, którzy byli Pana wychowankami, a przedmiot i wykłady z historii myśli politycznej zapisały się w pamięci wielu pokoleń studentów nauk politycznych. Prawdziwą przygodą były nie tylko cotygodniowe spotkania podczas zajęć, był nią również legendarny egzamin, który dla niektórych stanowił próg nie do pokonania, a dla większości stawał się intelektualną podróżą w głąb wiedzy i tajemnic myśli politycznej.

Ważnym segmentem Pana aktywności stała się również praca organizacyjna na rzecz Wydziału, czego dowodem było wieloletnie (1991–1999) sprawowanie funkcji dyrektora Instytutu Nauk Politycznych. W tym trudnym dla całej nauki czasie transformacji, burz i niepokojów przeprowadził Pan ośrodek warszawski, łącząc tradycję z wyzwaniem współczesności, bowiem maksyma otwartości umysłowej, w obliczu dokonujących się przemian, z jednoczesną pamięcią o osiągnięciach przeszłości stawiała się wyzwaniem tamtych czasów.

Należy podkreślić, że cała aktywność zawodowa Pana Profesora charakteryzowała się wszechstronnością i komplementarnością na wszelkich możliwych polach. To z jednej strony zaangażowanie naukowe i dydaktyczne, a z drugiej rola dyrektorska, a dla wielu z nas mentora i naukowego opiekuna, wskazując na Pana szczególną rolę w środowisku badaczy nauk o polityce.

Za ową aktywność i zaangażowanie – dziękujemy! Liczymy, że pozostanie Pan naszym współpracownikiem i dobrym duchem dla nas wszystkich.

Warszawa, 12 maja 2022 r.

dr hab. Daniel Przastek
Dziekan Wydziału Nauk Politycznych
i Studiów Międzynarodowych
Uniwersytetu Warszawskiego